

- 3) Nykjøbings Vig indenfor en lige Linie fra den søndre til den nordre af de Ddbber, der danne den;
- 4) Vigen fra Brynderbæk i N.D. til den yderste Ende af Boxer Ddbde;
- 5) de snævre Bænde og Vige mellem Bodom og Thyholm, samt mellem disse og Mors Land;
- 6) Lemvigs Vig indenfor en Linie mellem Spidserne af den østre og vestre Ddbde;
- 7) Rilen indenfor Struer-Ddbde paa østre og Nishes Ddbde paa vestre Side i lige Linie;
- 8) Thisted-Vig indenfor Linien Alftedal paa søndre og Vibedal paa nordre Side;
- 9) Hoyer-Havn, Arup-, Vejle- og Tommerby-Fjorde indenfor Linien: Sendelsbæk Ddbde i Thy og Arup Ddbde i Vesterhanherred.

Hermed kan det ialtsald siges, at de „laasede Bænde“ for Pulsvaaddets Bedkommende havde vundet Borgerret i den nyere Lovgivning, og da Forordningen af 1750 bestod med ringe Undringer, som nedensfor skulle berøres, i rigelig eet Aarhundrede, er der Grund til at antage, at den var vel egnet til at berolige de modstridende Interesser.

At det dog vedblev at ulme i Pulsvaadanliggendet, ses allerede af Rentekammerfri- velse af 30. Oktober 1751, der anordnede et nyt Skjælde for den halve Del af Pulsvaaddets Kalv; og at den Bestemmelse, der forbeholdt Harboere og Agger Sognes Beboere Eneret til Brugen, ikke kunde holde sig, viste sig snart; maaste overhovedet et ubetinget Forbud, hvorom de forudgaaende Kommissioner ikke syntes utilbojelige til at stille Forslag, havde havt større Udsigt til Holdbarhed end en modificeret Tilladelse.

Forordningen af 22. Juni 1761 bestemte da, paa Grund af at den ved Fd. 1750 søjede „Anstalt om Pulsvaad“ ikke havde medført den forventede Nytte, at der indsneg sig Misbrug, og at „de om Fjorden boende og der paa lovlig Maade Fiskende ere hindrede i denne deres Nærings Forsættelse“, at det maatte være de om Fjorden boende Undersaatter i Almindelighed*) tilladt i samme at fiske med Pulsvaad til den Tid, som i 5—10—46 var fastsat og med Redskab efter Fd. 15. Decbr. 1750 § 22. Yderligere indeholdt Forordningen yderligere Forbudsregler til Værn mod Misbrug, saasom om Anmeldelse, Forsegling, Inkvisition m. m. —, og

Rentekammerplakat 28. April 1781, ang. Misbrugs Afkaffelse med Pulsvaad, paabød Forsegling til Thinge paa en af Amtmanden aarlig dertil bestemt Dag.

Førend vi skride til Slutning af denne Gjennemgaaen af Lovgivningsvirksomheden i Puls- anliggendet, turde det være passende allerede her faa kort som mulig at berøre den Kontrol, man Tid efter anden opstillede for at værne om Bestemmelsernes Overholdelse, og de skarpe stundom meget hensynsløse Tvangsforholdsregler, der foreskrevs for at holde Kontrollen i Vande. Der er neppe noget Emne og — hvad endog de fleste ville synes — af en mindre fremtrædende Betydning, som har sat Lovgivningsmagten i større Bevægelse end dette, og det maa jo behøve Troen paa dets store Vigtighed, naar det maa erkjendes, hvormegen Umage Regeringen til enhver Tid har gjort sig for at tvinge Autoriteterne til Aarvaagenhed med Efterlevelsen af dens Bud.

Fra først af medførte Overtrædelsen Konfiskation af Redskab, og Gjerningsmanden truedes med „vor kongelige Havn og Bøde“; Kronens Embedsmænd, som saa igjennem Fingre, skulde have deres Ven forbrudt, Christjern II's Forordn. 1. Novbr. 1515.

Senere hed det: Konfiskation af Redskab, Skib og Alt, endog Farekøst, Bøde 60 Mark Pendinge —, for Konnivens skulde Fogeder og Lensmand stande til Rette og betale den, der til- taler, Staden, Chr. III's Densjeste Reces 24. Juni 1539 Art. 9, samme Konges Skikkelse 14. Febr. 1546 og Rbhovske Reces 6. Decbr. 1547.

Til Værn for det ubetingede Forbud i Frederik II's aabne Brev af 29. Oktbr. 1570 fattes endog Tyvstraf, Stadeserstatning, og hver Mand havde Ret til at anholde og tiltale; den Overbeviste maatte ikke „staa i Lov, Tog eller Vidnesbyrd med Dammemand;“ — „Herredsfogden og andre Bønder, som bo omkring Limfjorden“ skulde under strengt Ansvar være forpligtede at anmelde Overtrædelser for Lensmand eller Amtmand, se fremdeles Fred. II's Kallundborgske Reces af 21. Novbr. 1576; Forbud 28. Juli 1667; D. L. 5—10—45, 46 & 47; Reskr. 24. Maj 1737.

Tyvstraffen holdt sig til Fdn. 15. Decbr. 1750, hvis § 13, foruden Andet, dikterede Bøde til Angiveren 10 Rd. og, i Mangel af Betaling, Tugthusarbejde 1/2 Aar, — Konnivens fra de Kontrolpligtiges Side medførte Bøde 40 Rd. m. v.

Senere, ved Fdn. af 1761, paalagdes der under Ansvar Forbegodsjerne Kontrol med

*) Dette blev ved Kanc. Skr. 18. Novbr. 1826 § 3 forklaret strengt efter Ordene, d. e. med Udelukkelse af alle, der ikke boede umiddelbart ved Fjorden; thi 5—10—46 og Fdn. 22. Juni 1761 angaa kun Pulsfiskeri, der, som Fd. 15. Decbr. 1750 viser, er mere indskrænket end det sædvanlige Gavnfiskeri.